Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2026/1912

4.8.2026

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2026/1912

av den 30 juli 2026

om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta ([1]), särskilt artiklarna 4.2 och 5.3 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den 4 mars 2022 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2022/382 ([2]) om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs.

(2) I enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2001/55/EG var det tillfälliga skyddet först tillämpligt under en inledande period på ett år, till och med den 4 mars 2023, och förlängdes därefter automatiskt med ytterligare ett år till och med den 4 mars 2024.

(3) Den 19 oktober 2023 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2023/2409 ([3]) om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 till och med den 4 mars 2025. Den 25 juni 2024 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2024/1836 ([4]) om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382, och förlängdes genom genomförandebeslut (EU) 2023/2409, till och med den 4 mars 2026. Den 15 juli 2025 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2025/1460 ([5]) om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382, och förlängdes genom genomförandebesluten (EU) 2023/2409 och (EU) 2024/1836, till och med den 4 mars 2027.

(4) I samband med aktiveringen av tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG kom medlemsstaterna i ett uttalande den 4 mars 2022 enhälligt överens om att inte tillämpa artikel 11 i det direktivet på personer som åtnjuter tillfälligt skydd i en viss medlemsstat i enlighet med genomförandebeslut (EU) 2022/382 och som utan tillstånd flyttar till en annan medlemsstat, såvida inte medlemsstaterna på bilateral basis kommer överens om något annat.

([1]) EGT L 212, 7.8.2001, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj.

([2]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 av den 4 mars 2022 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs (EUT L 71, 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

([3]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2023/2409 av den 19 oktober 2023 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

([4]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2024/1836 av den 25 juni 2024 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

([5]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2025/1460 av den 15 juli 2025 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj).

(5) Eftersom en person kan åtnjuta de rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd i endast en medlemsstat åt gången, och för att säkerställa att denna princip respekteras och för att undvika flera registreringar för tillfälligt skydd, bör medlemsstaterna avslå ansökningar om uppehållstillstånd som görs på grundval av artikel 8.1 i direktiv 2001/55/EG när det är uppenbart att den berörda personen redan har erhållit uppehållstillstånd på denna grund i en annan medlemsstat. Detta skulle stå i överensstämmelse med Europeiska unionens domstols dom i mål C-753/23 ([6]), särskilt punkt 30.

(6) I detta övergripande sammanhang bör ingenting tolkas som att det innebär en skyldighet för en medlemsstat att utfärda ett uppehållstillstånd för tillfälligt skydd till en person som beviljats uppehållstillstånd för tillfälligt skydd i en annan medlemsstat.

(7) För att säkerställa en uppdaterad lägesbild för operativa ändamål samt en enhetlig förvaltning och tillsyn av utfärdandet av uppehållstillstånd bör medlemsstaterna regelbundet ladda upp korrekta uppgifter i god tid på plattformen för registrering av tillfälligt skydd, inbegripet uppgifter om inaktiva registreringar.

(8) Med beaktande av att tillfälligt skydd inte föregriper EU:s regelverk om internationellt skydd och erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen som avses i artikel 2 b i direktiv 2001/55/EG, erinras det om att desertering och värnpliktsvägran, i enlighet med internationella normer, inte i sig anses utgöra skäl för internationellt skydd.

(9) För närvarande åtnjuter nästan 4,4 miljoner personer som fördrivits från Ukraina tillfälligt skydd i unionen. Det totala antalet registreringar av personer som åtnjuter tillfälligt skydd har förblivit relativt stabilt på ungefär 4,3 miljoner, med en liten allmän tendens till ökning, och få har rapporterat att de återvänder hem till Ukraina permanent. Situationen i Ukraina gör att en majoritet av de fördrivna personerna inte kan återvända till Ukraina på trygga och varaktiga villkor. Internationella organisationen för migration uppskattade i december 2025 att 3 712 000 människor är internflyktingar i Ukraina, varav 71 % hade varit fördrivna i över två år och 82 % hade varit fördrivna i över ett år. Andelen internflyktingar som hade varit fördrivna i mer än två år var högst bland de internflyktingar som bodde i västra Ukraina. FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) uppskattar att omkring 10,8 miljoner människor i Ukraina är i akut behov av humanitärt bistånd år 2026.

(10) Vidare kan ytterligare massiv tillströmning inte uteslutas på grund av den svåra humanitära situationen, mer omfattande instabilitet och den osäkra situationen i Ukraina till följd av Rysslands anfallskrig, däribland intensifierade och upprepade flyganfall mot civilbefolkningen i hela landet. Risken för upptrappning kvarstår. Samtidigt kvarstår risken för att de nationella asylsystemen inte skulle fungera effektivt om det tillfälliga skyddet snart skulle upphöra och alla dessa personer skulle ansöka om internationellt skydd samtidigt.

(11) Eftersom det stora antalet fördrivna personer som åtnjuter tillfälligt skydd i unionen sannolikt inte kommer att minska så länge kriget mot Ukraina fortsätter är det nödvändigt att förlänga det tillfälliga skyddet för att hantera situationen för personer som för närvarande åtnjuter tillfälligt skydd i unionen eller som kommer att behöva sådant skydd från och med den 5 mars 2027, eftersom det ger omedelbart skydd och tillgång till harmoniserade rättigheter samtidigt som formaliteterna minimeras i en situation med massiv tillströmning till unionen. Att förlänga det tillfälliga skyddet bör också bidra till att säkerställa att medlemsstaternas asylsystem inte överbelastas genom en betydande ökning av antalet ansökningar om internationellt skydd som skulle kunna lämnas in av personer som åtnjuter tillfälligt skydd fram till och med den 4 mars 2027 om det tillfälliga skyddet upphörde vid den tidpunkten eller av personer som flyr kriget i Ukraina och som anländer till unionen efter det datumet och före den 4 mars 2028.

([6]) Domstolens dom av den 27 februari 2025, A. N./Ministerstvo vnitra, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

(12) Med tanke på att skälen för tillfälligt skydd kvarstår bör därför det tillfälliga skyddet för de kategorier av fördrivna personer som avses i genomförandebeslut (EU) 2022/382 förlängas till och med den 4 mars 2028.

(13) Trots behovet av att förlänga det tillfälliga skyddet med ytterligare en tillfällig period på ett år är det viktigt att en gemensam unionsstrategi tar hänsyn till Ukrainas föränderliga försvarsbehov.

(14) I sina nyliga slutsatser har Europeiska rådet bekräftat sitt fortsatt fasta och orubbliga stöd för Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser, liksom unionens åtagande att fortsätta att ge Ukraina och dess befolkning omfattande politiskt, finansiellt, ekonomiskt, humanitärt, militärt och diplomatiskt stöd. Europeiska rådet stödde en övergripande, rättvis och varaktig fred i Ukraina som grundas på principerna i Förenta nationernas stadga och internationell rätt och bygger på robusta och trovärdiga säkerhetsgarantier för Ukraina. Det är avgörande att säkerställa att Ukraina har budgetmedel och militära medel för att fortsätta att utöva sin naturliga rätt till självförsvar och att bekämpa och avvärja Rysslands angrepp.

(15) Enligt direktiv 2001/55/EG utgör tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer ett förfarande av undantagskaraktär som är tillämpligt på de särskilda kategorier av personer som rådet hänvisar till, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i det direktivet. De särskilda kategorierna av personer fastställs på grundval av objektiva kriterier och med full respekt för de skyldigheter som följer av internationell rätt, unionsrätten och de grundläggande rättigheterna. Kriterierna tillämpas i förekommande fall i enlighet med artikel 15 i det direktivet. Vid fastställandet av de särskilda kategorier av personer som omfattas av tillfälligt skydd tar rådet bland annat hänsyn till hur situationen ser ut vad gäller förekomsten av massiv tillströmning av fördrivna personer, inbegripet situationen i dessa personers ursprungsland.

(16) Ukrainas föränderliga militära behov av att försvara sig mot Rysslands anfallskrig och särskilt de skyldigheter avseende värnplikt som Ukraina legitimt har fastställt i sin rättsordning kräver unionens fulla stöd. Unionen och medlemsstaterna bör därför ta full hänsyn till dessa behov och ge fullt stöd till fördrivna personer från Ukraina genom tillfälligt skydd. Det är därför väsentligt att unionen fortsätter att tillämpa tillfälligt skydd på ett sätt som, samtidigt som det gynnar fördrivna personer, inte inverkar negativt på Ukrainas övergripande förmåga att på bästa sätt försvara sig mot Rysslands anfallskrig och att fritt besluta om organisationen av sina försvarsstyrkor.

(17) I detta syfte bör tillfälligt skydd, utan att det påverkar unionsrätten och de grundläggande rättigheterna, enbart beviljas personer som för medlemsstaternas myndigheter kan lägga fram bevis för att de, i förekommande fall, har fullgjort sina militära skyldigheter. Med tanke på behovet av att ta hänsyn till de nuvarande försvarsbehov som Ukraina har fastställt, och utan att det påverkar situationen för personer som redan åtnjuter tillfälligt skydd i en viss medlemsstat före eller på den dag då detta beslut träder i kraft och som oavbrutet behåller denna status i den medlemsstaten efter den dagen, bör kravet på att enskilda personer kan styrka att de fullgjort sina militära skyldigheter gälla från och med detta besluts ikraftträdande, vilket bör vara dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(18) Personers rätt att åtnjuta tillfälligt skydd kan utnyttjas omedelbart så snart rådet har fastställt att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer. Samtidigt som medlemsstaterna, i syfte att säkerställa god förvaltning och korrekt registrering av den berörda personen, kan begära att vissa krav uppfylls, såsom ifyllandet av ett registreringsformulär och framläggande av bevis i enlighet med genomförandebeslut (EU) 2022/382, är ett av syftena med tillfälligt skydd att säkerställa ett snabbt och lättillämpat förfarande genom att minimera formaliteterna. Det är därför viktigt att medlemsstaternas myndigheter snabbt kan kontrollera att de berörda personerna hade tillstånd att lämna Ukrainas territorium på lagligt sätt, och särskilt att vederbörande har fullgjort sina militära skyldigheter. I det sammanhanget skulle antingen laglig passage av gränsen från Ukrainas territorium eller en utresestämpel i passet utgöra bevis för ett sådant tillstånd. I de fall där sådan laglig avresa inte kan bekräftas bör den berörda personen, för att kunna åtnjuta tillfälligt skydd, vara skyldig att för medlemsstatens myndigheter uppvisa en lätt kontrollerbar officiell handling, i pappersform eller elektronisk form, till exempel i applikationen Reserv+, som bekräftar personens undantag från eller fullgörande av militära skyldigheter. Bevisbördan bör åligga den person som ansöker om tillfälligt skydd.

(19) För att främja en samordnad strategi kommer kommissionen att uppdatera de operativa riktlinjer som anges i dess meddelande av den 21 mars 2021 med titeln *Operativa riktlinjer för genomförandet av rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs* om de olika aspekter som rör genomförandet av detta beslut.

(20) Det är möjligt att ukrainska medborgare som inte är värnpliktiga har militära skyldigheter, oavsett ålder eller kön, för att de har tagit värvning eller på annat sätt till följd av ansvar i samband med militär verksamhet.

(21) Den 16 september 2025 antog rådet sin rekommendation ([7]) om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina. Denna förlängning påverkar inte det fortsatta genomförandet av de åtgärder som avses i den rekommendationen, vilket förblir en prioritering. I detta avseende bör medlemsstaterna på ett samordnat sätt påskynda övergången för personer som åtnjuter tillfälligt skydd till en annan rättslig status, samt frivilligt återvändande och återintegrering när situationen tillåter det.

(22) Detta beslut är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(23) Rådet bekräftar på nytt sitt åtagande att ge stöd till Ukraina och dess folk så länge det krävs, och upprepar sitt stöd för en övergripande, rättvis och varaktig fred som bygger på principerna i Förenta nationernas stadga och internationell rätt, och i händelse av en hållbar vapenvila är rådet berett att agera i enlighet med artikel 6.1 b i direktiv 2001/55/EG.

(24) Irland är bundet av direktiv 2001/55/EG och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta genomförandebeslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tillfälliga skydd som ges till personer som fördrivits från Ukraina och som avses i artikel 2 i genomförandebeslut (EU) 2022/382 och som förlängdes genom genomförandebesluten (EU) 2023/2409, (EU) 2024/1836 och (EU) 2025/1460, förlängs härmed med ytterligare ett år, till och med den 4 mars 2028.

Artikel 2

Utan att det påverkar unionsrätten och de grundläggande rättigheterna ska det tillfälliga skydd som avses i artikel 2 i genomförandebeslut (EU) 2022/382 och som, i förekommande fall, förlängs genom artikel 1 i genomförandebeslut (EU) 2025/1460 eller genom artikel 1 i det här beslutet endast beviljas personer som fullgjort sina militära skyldigheter i Ukraina efter det att de, i förekommande fall, har uppvisat bevis för detta.

Denna artikel är inte tillämplig på personer som åtnjuter tillfälligt skydd i en viss medlemsstat före eller på den 30 juli 2026 och oavbrutet behåller denna status i den medlemsstaten efter den dagen.

([7]) Rådets rekommendation av den 16 september 2025 om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina (EUT C, C/2025/5129, 23.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj).

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 5 mars 2027, med undantag för artikel 2, som ska tillämpas från och med den 31 juli 2026.

Utfärdat i Bryssel den 30 juli 2026.

På rådets vägnar

T. BYRNE

Ordförande